

V E N D I M
Nr. 30, datë 2.5.2001

“NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË”

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Fehmi Abdiu,	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Sabri Rrapi,	Anëtar i “““
Zija Vuci,	Anëtar i “““
Hajredin Fuga,	Anëtar i “““
Kristofor Peçi,	Anëtar i “““
Sokol Sadushi,	Anëtar i “““
Alfred Karamuço,	Anëtar i “““

me sekretare Arbenka Lalica, në datën 13.3.2001, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen nr.16 Akti që i përket:

K Ë R K U E S: Hajredin Fratari, i përfaqësuar nga avokatët Përparim Sanxhaku e Agim Shkupi.

SUBJEKTE TË INTERESUARA:

Vlash Marini, i përfaqësuar nga avokat Gjergj Sauli.

Nefink, në mungesë.

Agjencia Kombëtare e Privatizimit, e përfaqësuar nga juristja Diana Lamaj.

Ministria e Punëve Publike dhe e Privatizimit, në mungesë.

O B J E K T I:

Shfuqizimi si antikushtetues i vendimeve nr.2325, datë 10.6.1998 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë; nr.1723, datë 18.12.1998 të Gjykatës së Apelit Tiranë; nr.1121, datë 1.12.1999 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë dhe nr. H-31, datë 19.12.2000 të Kolegjit Seleksionues të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë.

Në shqyrtimin e çështjes gjyqësore me palë: paditës Vlash Marini e i paditur kërkuesi, me objekt pavlefshmëri të kontratave të shitjes nëpërmjet ankandit të objektit për prodhim dyer-dritare plastike, kërkuesi pretendon se gjykatat kanë zhvilluar një proces të parregullt duke paraqitur këto shkaqe:

- Kanë pranuar si paditës Vlash Marinin, i cili nuk legjitimohej, në kuptim të nenit 32 të Kodit të Procedurës Civile.

- Në vendimet e tyre për pavlefshmërinë e kontratave, gjykatat kanë tejkaluar objektin e padisë.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin Alfred Karamuço, shpjegimet e përfaqësuesve të kërkuesit dhe të subjekteve të interesuara si dhe shqyrtoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr.2325, datë 10.6.1998 ka vendosur të vërtetojë pavlefshmërinë absolute të kontratave të shitjes të objektit në proces për prodhim dyer-dritare si dhe të truallit të zënë nga objekti i mësipërm, lidhur midis blerësit me ankand, Hajredin Fratari dhe shitës Agjencia Kombëtare e Privatizimit dhe NEFINK – Tiranë. Njëkohësisht, gjykata ka vendosur detyrimin e Agjencisë Kombëtare të Privatizimit t'i kthejë të paditurit Hajredin Fratari vlerën e paguar në blerje, kurse ky i fundit t'i kthejë paditësit Vlash Marini dhe NEFINK-ut, objektin si dhe truallin. Ky vendim është lënë në fuqi nga gjykata e apelit dhe nga Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë. Kolegji Seleksionues i Gjykatës së Lartë ka refuzuar të kalojë për shqyrtim në Kolegjet e Bashkuara një rekurs

të paraqitur nga Hajredin Fratari, me arsyetimin se rekursi nuk përmban shkaqe nga ato të parashikuara në nenet 472 e 473 të Kodit të Procedurës Civile.

Gjykata Kushtetuese ka arritur në përfundimin se vendimet gjyqësore për të cilat kërkuesi ka pretendime për antikushtetutshmëri, nuk janë rezultat i ndonjë procesi të parregullt, në kuptimin kushtetues.

Në bazë të nenit 42 pika 2 e Kushtetutës, kushdo ka të drejtën e një gjykimi për të mbrojtur të drejtat, liritë dhe interesat e tij kushtetuese e ligjore. Po kështu, në bazë të nenit 32 të Kodit të Procedurës Civile, kur personi ka një interes të ligjshëm në njohjen ose rrëzimin e një pretendimi, ka të drejtë të ngrejë padi në gjykatë. Nisur nga kuptimi i këtyre dispozitave, si dhe nga të gjitha materialet që ndodhen në dosjen gjyqësore, Gjykata Kushtetuese ka arritur në konkluzion se Vlash Marini legjitimohej të ngrinte padi për pavlefshmëri të kontratave të shitjes së objektit e të truallit.

Legjitimimi për rastin në shqyrtim lidhet me faktin se Vlash Marini ka hyrë në një marrëveshje, ka realizuar disa detyrime që rridhnin nga ajo (kontraktimin e blerjes së makinerive), ka bërë shpenzime efektive (në pagesën e një pjese të makinerive) etj. Në këtë kuptim, nuk mund të pranohet që Vlash Marini nuk ka pasur interes, e për rrjedhojë nuk legjitimohej të ngrinte padi. Në kërkesën e tij, kërkuesi ka referuar edhe tek vendimi i Gjykatës Kushtetuese nr.48, datë 14.10.1998, duke e përdorur atë si argument për pretendimet e tij. Kjo referencë nuk është me vend për rastin në shqyrtim. Në vendimin e sipërpërmendur të Gjykatës Kushtetuese, mungesa e legjitimitetit ishte e lidhur shprehimisht me përmbajtjen e një dispozite konkrete ligjore në kuptimin nëse një subjekt i caktuar publik legjitimohej të ngrinte ose jo padi në gjykatë.

Gjithashtu, nuk qëndron pretendimi i ngritur nga kërkuesi se gjykatat kanë vendosur tej objektit të padisë. Po t'i referohesh padisë, paditësi Vlash Marini ka kërkuar para gjykatës konstatimin e pavlefshmërisë së kontratave të shitjes së objektit e truallit dhe kthimin e palëve në gjendjen e mëparshme. Gjykata në vendimin e saj, duke pranuar kërkesën edhe për “kthimin e palëve në gjendjen e mëparshme” i ka kthyer objektet e truallin Vlash Marinit e NEFINK-ut. Zgjidhja e çështjes nga gjykata është në përputhje me objektin e padisë.

Për të argumentuar kërkesën e tij, kërkuesi lidhur me tejkalimin e objektit të padisë, ka referuar tek vendimi nr.40, datë 30.9.1998 të Gjykatës Kushtetuese. Për rastin në shqyrtim, ky referim është pa vend. Vendimi i lartpërmendur bën fjalë për ndryshim të shkakut dhe objektit të padisë.

Në këto kushte, Gjykata Kushtetuese nuk gjen shkak për të deklaruar antikushtetues e për të shfuqizuar vendimet përkatëse të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, Gjykatës së Apelit Tiranë, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, si dhe Kolegjit Seleksionues të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë.

PËR KËTO ARSYE:

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në bazë të nenit 131 gërma “f” të Kushtetutës dhe nenit 72 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, me shumicë votash,

V E N D O S I:

- Rrëzimin e kërkesës.
- Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

MENDIMI I PAKICËS

Jemi për pranimin pjesërisht të kërkesës, e konkretisht për shpalljen antikushtetues e shfuqizimin e vendimit nr.H-31, datë 19.12.2000 të Kolegjit Seleksionues të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë me këtë arsyetim:

Kërkuesi Hajredin Fratari si shkak të parë në kërkesën e tij, ka ngritur mungesën e legjitimitetit për Vlash Marinin në ngritjen e padisë, për pavlefshmëri të kontratës së shitjes. Mungesën e legjitimitetit kërkuesi e argumenton me “mungesën e interesit të ligjshëm” të Vlash Marinit për të ngritur padi, për arsye të mosekzistencës së ndërmarrjes së përbashkët, si dhe të bashkëpronësisë, duke parashtruar një sërë provash të cilat i ka paraqitur edhe para gjykatave.

Nga Gjykata Kushtetuese, parimisht, është pranuar se marrja në shqyrtim e një padie të bërë nga një subjekt që nuk legjitimohet, si dhe zhvillimi i gjykimit mbi këtë bazë, duke e pranuar atë si subjekt, i bën këto procese të parregullta në kuptimin kushtetues, e për rrjedhojë objekt shqyrtimi nga Gjykata Kushtetuese. Por, rasti konkret ka dallim rrënjësor nga rregulli i përgjithshëm. Nëse Vlash Marini legjitimohej ose jo, nëse ai ka pasur për çështjen interes, ky është një problem që lidhet pazgjidhshmërisht me zbatimin e ligjeve materiale, e konkretisht të dispozitave të Kodit Civil, të ligjeve mbi shoqëritë tregtare etj. Interpretimi e zbatimi i ligjeve materiale nuk është në kompetencë të Gjykatës Kushtetuese. Për pasojë, edhe shqyrtimi i shkakt të mësipërm për rastin konkret nuk është në kompetencë të Gjykatës Kushtetuese.

Jashtë kompetencës së Gjykatës Kushtetuese, është edhe kërkesa e dytë lidhur “me tejkalimin e objektit të padisë”.

Analiza e vendimeve, si dhe e kërkimeve të Vlash Marinit para gjykatave, vërteton se nga pikëpamja procedurale civile nuk ka “tejkalim” lidhur me “kthimin në gjendjen e mëparshme”, gjykatat kanë pranuar për aq sa ka kërkuar paditësi. Ndryshe qëndron çështja se ç’ka konsideruar gjykata “me gjendje të mëparshme” në kuptim të neneve 106-111 të Kodit Civil. Pikërisht, e shtruar çështja në këtë mënyrë, nëse janë zbatuar ose jo drejt dispozitat e mësipërme lidhur me restituimin, e bën gjykatën inkompetente për të shqyrtuar e dhënë vendimin për këtë çështje.

Pakica ka mendimin se vendimi nr.H-31, datë 19.12.2000 i Kolegjit Seleksionues të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë, duhej të shfuqizohej si antikushtetues. Nëpërmjet një gjykimi të parregullt, ky Kolegj i ka mohuar kërkesit të drejtën që çështja e tij të shqyrtohej në një instancë gjykimi siç janë Kolegjet e Bashkuara. Ndërsa në rekurs, kërkesi ka ngritur e ka argumentuar dy probleme ligjore, në përputhje me nenin 472 shkronja “a” të Kodit të Procedurës Civile, Kolegji Seleksionues, në vendimin e tij, është shprehur se “rekursi... nuk përmban shkaqe nga ato që parashikojnë nenet 472 e 473 të Kodit Procedurës Civile...”.

Në këto kushte, vendimi i mësipërm duhej prishur dhe çështja i duhej dërguar Gjykatës së Lartë për shqyrtim.

Anëtar
A.Karamuç

Kryetar
F.Abdju